

Dorința de întâietate, o practică des întâlnită în prezent. Patriarhul Daniel explică cum să luptăm împotriva ei

În predica rostită duminică la Mănăstirea Samurcășești, Patriarhul Daniel a vorbit despre o ispită des întâlnită în societatea contemporană: dorința de întâietate. În acest sens, Patriarhul României a oferit câteva sfaturi pentru a nu cădea în capcana slavei lumești și a dorinței de stăpânire.

Cinstirea se dă celor smeriți

El a explicat că smerenia este vitală pentru a primi cinstire de la Dumnezeu și a precizat că mândria ne îndepărtează de acest deziderat.

„Onoarea nu se dă celor ambițioși și dornici de slavă deșartă; cinstirea din partea lui Dumnezeu se dă celor smeriți, nu celor mândri”.

Întâietatea nu se oferă celor care consideră că o merită

Atunci când un om se consideră îndreptățit să primească cinste din partea

oamenilor și a lui Dumnezeu, el nu o va primi de la Tatăl Ceresc.

„Cinstirea”, a spus Patriarhul Daniel, „nu se oferă celor care consideră că o merită ca pe un drept al lor, ci se dă celor care sunt considerați vrednici de Dumnezeu, nu de către ei înșiși”.

Cei care împlinesc voia Lui primesc cinste

Un alt aspect semnalat de Patriarhul României a făcut referire la ascultarea poruncilor divine. Această ascultare ne îndreaptă spre primirea cinstirii din partea Părintelui Ceresc.

„Cinstirea se dă celor care nu așteaptă cinstire și laudă de la oameni, ci celor care cu smerenie împlinesc voia Lui”, a spus Preafericirea Sa.

Slujirea în folosul celor mulți este izvorul cinstirii

Apoi, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel îi oferă exemplu pe ucenicii din evanghelie, Iacov și Ioan, care au cerut să „șadă de-a dreapta și de-a stânga lui Hristos” și evidențiază cuvântul Mântuitorului care îndeamnă la slujire jertfelnică.

„Vedem că Mântuitorul Iisus Hristos răstoarnă logica puterii înlocuind-o cu logica slujirii smerite și a zis că gândirea lumească este aceasta: cei care stăpânesc peste alții se consideră superiori, stăpâni și domnesc peste neamuri sau persoane, dar între voi cel ce dorește să fie mai mare să fie slujitor al vostru”.

Patriarhul reiterează cuvintele lui Hristos: „Cel care dorește să fie întâiul între voi, să fie slugă tuturor; El se dă exemplu pe Sine însuși căci Fiul Omului nu a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți”.

Conducătorul Bisericii Ortodoxe Române a reamintit că sfatul Mântuitorului este deosebit de actual și a evidențiat că întâietatea se naște din slujirea aproapelui.

„Mântuitorul Iisus Hristos ne arată că adevărata onoare nu vine din ambiție, din dorință de putere lumească, din dorință de avantaje, de putere asupra altora, ci adevărata onoare provine din iubire smerită, din slujire față de alții ca semn al iubirii smerite și milostive, adică generoase”.

Preafericirea Sa a atenționat că „cei care domină sunt lacomi și se îmbogățesc adesea pe nedrept și caută să se afirme asupra celorlalți”, dar adevărata cinstire „provine din iubirea smerită, din slujirea tuturor, din dăruirea de sine, nu din stăpânire asupra altora”.

Sfânta Maria Egiptenca – un model de pocăință

În a doua parte a omiliei, Preafericirea Sa a vorbit despre Sfânta Maria Egipteanca, un „înger în trup și icoană a pocăinței”.

„Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca este pentru noi model de pocăință. De aceea, Biserica a pus acum, înainte de Duminica Floriilor, icoana acestei sfinte cuvioase care s-a pocăit și s-a îndreptat ca să îndemne și să încurajeze pe toți la pocăință, la spovedanie, la a-și plânge păcatul și la a-și schimba viața”.

Părintele Patriarh a semnalat mesajul principal care reiese din viața cuvioasei Maria Egipteanca: „de la păcatul ucigător la sfințenia dătătoare de viață”.

Mănăstirea Samurcășești

Din documentele păstrate în Arhivele Naționale ale Statului din București, reiese faptul că zidirea mănăstirii a început în 25 august 1807 și a fost definitivată în 17 august 1809.

A fost sfințită în data de 8 septembrie 1809, de sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului.

Un eveniment cu totul deosebit legat de această mănăstire a avut loc în vara anului 1944, când Mitropolia Moldovei și Sucevei a fost nevoită să se retragă cu arhiva și cu odoarele sale la București, pentru câteva luni (10 aprilie – 27 octombrie 1944).

Astfel, racla cu moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva a fost adusă și așezată în biserica de la Samurcășești.

basilica.ro